

Rugăciunea și o viață devoțională

Compilație de fragmente din Scrierile
lui Bahá'u'lláh, Báb și 'Abdu'l-Bahá
și din scrisorile lui Shoghi Effendi
și ale Casei Universale a Dreptății

Redactate de Departamentul de Cercetare al Casei
Universale a Dreptății

Editura Bahá'í
2019

Titlul în original
„Prayer and Devotional Life”

A Compilation of Extracts from the Writings of Bahá'u'lláh, the Báb, and 'Abdu'l-Bahá and the Letters of Shoghi Effendi and the Universal House of Justice

Prepared by the Research Department of the
Universal House of Justice
February 2019

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
Rugăciunea și o viață devoțională : compilație de fragmente din Scrierile lui Bahá'u'lláh, Báb și 'Abdu'l-Bahá și din scrisorile lui Shoghi Effendi și ale Casei Universale a Dreptății / redactate de Departamentul de Cercetare al Casei Universale a Dreptății. - București : Bahá'í, 2019
ISBN 978-973-8037-29-8

I. Bahá'u'lláh, Báb
II. 'Abdu'l-Bahá
III. Shoghi Effendi
IV. Casa Universală a Dreptății Haifa

2

COPYRIGHT © ADUNAREA SPIRITUALĂ NAȚIONALĂ
A BAHÁ'ÍLOR DIN ROMÂNIA, 2014
Publicată în România de către Editura Bahá'í
București, 2019
Tradusă sub egida Adunării Spirituale Naționale
a Bahá'ílor din România

e-mail: asn.romania@gmail.com
www.bahai.org.ro

Cuprins

Puterea rugăciunii	1
Comuniunea cu Dumnezeu	5
Spiritul și forma rugăciunii	10
Rolul meditației	14
Rugăciune, meditație și acțiune	18
Rugăciunile obligatorii	21
Caracterul devoțional al comunității	27
Alte aspecte ale rugăciunii	
Rugăciunea și vindecarea	32
Importanța memorării	35
Obiectul devoțiunii noastre	36
Pasaje adiționale	38

Puterea rugăciunii

Te rog fierbinte... să faci din rugăciunea mea un foc care să mistuie vălurile ce m-au despărțit de frumusețea Ta și o lumină care să mă conducă spre oceanul Prezenței Tale. 1

Bahá'u'lláh, Prayers and Meditations by Bahá'u'lláh Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 2008, CLXXXIII

Fiecare cuvânt izvorât din gura lui Dumnezeu este înzestrat cu o asemenea putere încât poate insufla o viață nouă oricărei făpturi umane, dacă sunteți dintre cei ce înțeleg acest adevăr. 2

Bahá'u'lláh, Analecte din Scrierile lui Bahá'u'lláh, LXXIV

Intonează, o, slujitorul Meu, versetele lui Dumnezeu care au fost primite de tine, așa cum sunt intonate de cei care s-au apropiat de El, pentru ca dulceața melodiei tale să-ți înflăcăreze sufletul și să atragă inimile tuturor oamenilor. Oricine recită, în intimitatea camerei sale, versetele revelate de Dumnezeu, îngerii răzleți ai Celui Atotputernic vor răspândi în depărtare mireasma cuvintelor rostite de gura sa și vor face ca inima fiecărui om drept să tresalte. Deși el ar putea, la început, să nu fie conștient de efectul ei, totuși virtutea harului trebuie că-și va exercita mai devreme sau mai târziu influența asupra sufletului său. Astfel au fost tainele Revelației lui Dumnezeu decretate în virtutea Voinței Celui Care este Sursa forței și înțelepciunii. 3

Bahá'u'lláh, Analecte din Scrierile lui Bahá'u'lláh, CXXXVI

- 4 Dacă dorești viață eternă, inspiră mireasma cerească, iar de cauți viața veșnică, stai la adăpostul Cuvântului lui Dumnezeu.

'Abdu'l-Bahá, dintr-o Tabletă – tradusă din persană

- 5 Cuvântul lui Dumnezeu poate fi asemănat cu adierile dătătoare de viață ale primăverii divine. Dacă este cântat cu un ton spiritual, el oferă suflul vieții și aduce adevărata mântuire. Dă naștere unei grădini de trandafiri din pământ curat și îi împrăștie parfumul cu aromă de mosc în lumea întreagă.

'Abdu'l-Bahá, dintr-o Tabletă – tradusă din persană

- 6 Dacă vei recita oricare dintre rugăciunile ce au fost revelate, vei căuta sprijinul lui Dumnezeu cu chipul îndreptat spre El și Îl vei implora cu devoțiune și fervoare, rugile îți vor fi ascultate.

'Abdu'l-Bahá, dintr-o Tabletă – tradusă din persană

- 7 ... Cel care le-a încredințat o misiune atât de măreață în lume îi așteaptă neîncetat și cu răbdare pe cei care lucrează în Podgoria Sa Divină să-și întoarcă inimile în rugăciune și implorare către Cel Atotputernic, să ceară ajutorul și călăuzirea care să le dea posibilitatea să îndeplinească Planul Său Divin pentru această lume.

Dintr-o scrisoare din data de 7 ianuarie 1923, scrisă de Shoghi Effendi către comunitatea bahá'í din Pasadena, California

- 8 Dacă citiți rostirile lui Bahá'u'lláh și 'Abdu'l-Bahá cu dăruire și grijă și dacă vă concentrați asupra lor, veți descoperi

adevăruri neștiute și veți găsi răspunsuri la problemele care i-au preocupat pe marii gânditori ai lumii.

Într-o completare a lui Shoghi Effendi, pe o scrisoare din data de 30 ianuarie 1925 adresată de acesta către un credincios

De aceea, Păzitorul dorește să te rogi, să-L implori pe Cel Atotputernic să îți confere într-o măsură mai mare bunăvoința Sa, pentru ca prin aceasta energia ta spirituală să poată fi readusă la viață, iar tu să te umpli și mai mult de spiritul care trebuie să-l anime, să-l însuflețească și să-l îmbărbăteze pe orice adept adevărat și sincer al Credinței. 9

Dintr-o scrisoare din data de 13 martie 1934 scrisă în numele lui Shoghi Effendi către un credincios

Își dorește să fii sigur de rugăciunile sale la Sfintele Morminte pentru dezvoltarea ta spirituală. Puterea lui Dumnezeu ne poate preschimba în întregime caracterul, transformându-ne în ființe complet diferite de felul nostru anterior de a fi. Prin rugăciune, implorare și supunere față de legile divine revelate de Bahá'u'lláh, precum și prin serviciul neconținut față de Credința Sa, ne putem schimba firile. 10

Dintr-o scrisoare din data de 22 noiembrie 1941 scrisă în numele lui Shoghi Effendi către un credincios

Credincioșii, după cum știm, trebuie să se străduiască să facă din viețile lor personale și din comportamentul lor un exemplu prin care ceilalți să se simtă îmboldiți să îmbrățișeze o Credință care transformă caracterul omenesc. Totuși, din nefericire, nu toți oamenii reușesc cu ușurință și repede să obțină victoria asupra propriului sine. Ceea ce trebuie să realizeze orice credincios, fie vechi sau nou, este 11

că această Căuză are puterea de a ne recrea dacă lăsam această putere să ne influențeze, iar cel mai mare ajutor în această privință este rugăciunea. Trebuie să Îl implorăm pe Bahá'u'lláh să ne ajute să ne depășim defectele de caracter și, de asemenea, să ne exercităm voința pentru a dobândi controlul asupra noastră.

Dintr-o scrisoare din data de 27 ianuarie 1945 scrisă în numele lui Shoghi Effendi către un credincios

- 12 Vă sugerează să vă rugați în mod special pentru ca Dumnezeu să vă trimită suflete receptive pentru a le propovădui. Rugăciunile deschid ușile care altfel par de nedeschise!

Dintr-o scrisoare din data de 28 iunie 1945 scrisă în numele lui Shoghi Effendi către un credincios

- 13 Vă sugerează să vă rugați zilnic la Bahá'u'lláh pentru a întâlni un suflet receptiv la Mesajul Său. Puterea rugăciunii este foarte mare căci atrage confirmările Divine.

Dintr-o scrisoare din data de 30 septembrie 1951 scrisă în numele lui Shoghi Effendi către un credincios

- 14 Cei Doi Aștri Gemeni ai acestei strălucitoare epoci ne-au învățat aceasta: rugăciunea este conversația spirituală esențială a sufletului cu Făcătorul lui, directă și fără intermediere. Este hrana spirituală ce susține viața spiritului. Precum roua dimineții, ea aduce proștețime inimii și o curăță, purificând-o de atașamentele sinelui tumultuos. Este un foc ce arde vălurile și o lumină ce conduce către oceanul reuniunii cu Cel Atotputernic. Pe aripile ei sufletul se avântă în cerurile lui Dumnezeu și se apropie mai mult

de realitatea divină. De calitatea ei depind dezvoltarea capacităților nelimitate ale sufletului și atragerea darurilor divine, însăși prelungirea rugăciunii nu este de dorit.

*Casa Universală a Dreptății, dintr-o scrisoare din data de
18 decembrie 2014 către bahá'íi din Iran*

Comuniunea cu Dumnezeu

Recitați versetele lui Dumnezeu în fiecare dimineață și seară. Cine eșuează să le recite n-a fost credincios Legământului lui Dumnezeu și Testamentului Său, iar cine își întoarce fața de la aceste versete sfinte în această Zi este unul dintre cei care pe vecie și-au întors fața de la Dumnezeu. Temeți-vă de Dumnezeu, o, slujitorii Mei, cu toții, fără excepție. Nu vă mândriți că citiți multe versete ale lui Dumnezeu și nici că zi și noapte faceți o mulțime de acte pioase; căci dacă un om recită un singur verset cu bucurie și fericire este mai bine pentru el decât dacă ar citi fără vlagă toate Cărțile Sfinte ale lui Dumnezeu, Ajutorul în Primejdie, Cel de Sine Stătător. Citiți versetele sacre în asemenea măsură încât să nu fiți copleșiți de langoare și descurajare. Nu vă încărcăți sufletele cu ceea ce le împovărează și le epuizează, ci mai degrabă cu ceea ce le ușurează și le înalță, astfel încât să se avânte pe aripile Divinelor versete spre Locul în care răsar semnele Sale manifestate; acest lucru vă va aduce mai aproape de Dumnezeu, doar de-ați pricepe.

Bahá'u'lláh, Kitáb-i-Aqdas, par. 149

15

- 16 Purifică-mi auzul, o, Domnul meu, pentru a putea asculta versetele trimise către Tine și iluminează-mi inima cu lumina cunoașterii Tale și dezleagă-mi limba pentru a Te putea pomeni și pentru a-Ți cânta laude. Pe puterea Ta, o, Domnul meu! Sufletul meu nu se însoțește cu nimeni în afară de Tine, iar inima mea nu caută nimic în afara propriului Tău Sine.

Bahá'u'lláh, Prayers and Meditations by Bahá'u'lláh, LXXXIV

- 17 Ocupă-te cu pomenirea Frumuseții Celui Neconstrâns la fiecare zori de zi și caută comuniunea cu El la ceasul înserării. O, 'Alí! Amintirea Mea este leacul tămăduitor pentru sufletele oamenilor și lumina inimilor lor.

Bahá'u'lláh, dintr-o Tabletă – tradusă din persană

- 18 Îți aduc mulțumiri, o, Tu, Cel Care Ți-ai aprins focul în sufletul meu și ai trimis razele luminii Tale în inima mea, căci Tu i-ai învățat pe slujitorii Tăi cum să Te amintească și le-ai arătat calea prin care Te pot implora, prin graiul Tău cel mai sfânt și cel mai înălțat și prin rostirea Ta magnifică și prețioasă. De nu ar fi vrerea Ta, cine ar putea să îndrăznească să dea glas puterii și grandorii Tale, iar de n-ar exista călăuzirea Ta, cine ar fi omul care ar putea descoperi căile placului Tău în împărăția creației Tale?

Bahá'u'lláh, Prayers and Meditations by Bahá'u'lláh, CLXXVI

- 19 Fă din rugăciunea mea, o, Domnul meu, o fântână de ape vii prin care să pot trăi atât cât va dura suveranitatea Ta, și să Te pot pomeni în fiecare lume dintre lumile Tale.

Bahá'u'lláh, Prayers and Meditations by Bahá'u'lláh, CLXXXIII

O, fiu al luminii! Uită tot în afară de Mine și fii în comuniune cu spiritul Meu. Aceasta este chintesența poruncii Mele, urmează-o așadar. 20

Bahá'u'lláh, Cuvinte tainice, arabă, nr. 16

O, fiu al gloriei! Fii iute pe cărarea sfințeniei și intră în cerul comuniunii cu Mine. Purifică-ți inima cu strălucirea spiritului și grăbește spre curtea Celui Mai Înalt. 21

Bahá'u'lláh, Cuvinte tainice, persană, nr. 8

Slavă Ție, Tu te înalți mai presus de descrierea oricui în afară de Tine, căci este peste putința omenească să-Ți preamărească virtuțile așa cum se cuvine sau să cuprindă realitatea lăuntrică a Esenței Tale. Departe de gloria Ta fie gândul că vreuna dintre făpturile Tale te poate descrie sau că oricine în afară de Tine te-ar putea vreodată cunoaște cu adevărat. Te cunosc, o, Dumnezeuul meu, doar pentru că Tu mi Te-ai făcut cunoscut, căci dacă nu Te-ai fi revelat în fața mea, eu nu Te-aș fi putut cunoaște. Te venerez grație chemării mele la Tine, căci de nu ar fi fost chemările Tale, eu nu Te-aș fi putut adora. 22

Báb, Selections from the Writings of the Báb – Haifa: Bahá'í World Centre, 1978 – p. 203

Pomenirea lui Dumnezeu este precum ploaia și roua care dăruiesc prospețime și grație florilor și zambilelor, le readuc la viață și le provoacă să fie parfumate, le fac frumos mirositoare și pline de farmecul reînnoirii. „Tu vezi pământul fără viață, iar dacă Noi pogorâm apa asupra lui, el se mișcă, 23

se umflă și lasă să răsară plante din fiecare soi minunat.”¹ Străduiți-vă atunci să-l aduceți laude și să-L slăviți pe Dumnezeu zi și noapte pentru a dobândi prosperitate infinită și frumusețe.

'Abdu'l-Bahá, dintr-o Tabletă – tradusă din persană

- 24 Se cuvine ca slujitorul să se roage și să caute susținerea lui Dumnezeu, să solicite și să implore ajutorul Său. Astfel va atinge rangul servituții, iar Dumnezeu va hotărî ceea ce dorește, pe măsura înțelepciunii Sale desăvârșite.

'Abdu'l-Bahá, dintr-o Tabletă – tradusă din arabă

- 25 Lăudat fie Dumnezeu, inima ta e cuprinsă de amintirea lui Dumnezeu, sufletul tău se bucură de veștile bune ale lui Dumnezeu, fiind absorbit de rugăciune. Starea de rugăciune este starea sufletească cea mai bună, căci atunci omul se însoțește cu Dumnezeu. Cu adevărat, rugăciunea conferă viață, în special atunci când e oferită în intimitate, în momente precum miezul nopții când suntem eliberați de grijile zilnice.

'Abdu'l-Bahá, Selecțiuni din Scrierile lui 'Abdu'l-Bahá, nr. 172

- 26 Trebuie să ne străduim să ajungem la acea stare prin despărțirea de toate lucrurile și de toate ființele lumesti și întoarcerea spre Dumnezeu singur. Omul va avea nevoie de un anumit efort până să ajungă la acea stare, dar trebuie să se străduiască și să lupte până o dobândește. O putem atinge dacă punem mai puțin preț pe lucrurile materiale și

1 Qur'án 22:5

mai mult pe cele spirituale. Cu cât ne îndepărtăm de unele, cu atât ne apropiem de celelalte. Alegerea este a noastră.

Percepția noastră spirituală, ochii noștri lăuntrici trebuie să fie deschiși ca să putem vedea semnele și urmele lui Dumnezeu în orice lucru. Orice lucru poate reflecta către noi lumina Spiritului.

Relatare a cuvintelor lui 'Abdu'l-Bahá, citat în J. E. Esslemont, Bahá'u'lláh și Era Nouă, p. 115

Află cu adevărat că se cuvine ca cel slab să-L implore pe Cel Tare și i se cade celui ce caută daruri să I le ceară cu stăruință Celui Darnic și Glorios. Când cineva Îl imploră pe Domnul său, se întoarce spre El și caută mărinimie din partea Oceanului Milostivirii Lui, această implorare îi aduce lumină în inimă, limpezime în vedere, viață sufletului și înălțare ființei lui. 27

Relatare a cuvintelor lui 'Abdu'l-Bahá, citat în J. E. Esslemont, Bahá'u'lláh și Era Nouă, p. 119

În cea mai înaltă rugăciune, oamenii nu se roagă decât din dragoste de Dumnezeu, nu pentru că se tem de El sau de iad, nici pentru că nădăjduiesc să dobândească darurile Lui sau raiul... Când un om se îndrăgostește, nu se poate opri din rostirea numelui ființei iubite. Cu atât este mai greu să înceteze a rosti Numele lui Dumnezeu, când a ajuns să-L iubească... Omul spiritual nu găsește încântare în nimic, decât în pomenirea lui Dumnezeu. 28

Relatare a cuvintelor lui 'Abdu'l-Bahá, citat în J. E. Esslemont, Bahá'u'lláh și Era Nouă, p. 121

- 29 Când ne îndreptăm din toată inima spre Dumnezeu invocându-l Numele, se creează o legătură spirituală prin care devenim un canal influențat divin.

Dintr-o scrisoare din data de 19 octombrie 1925 scrisă în numele lui Shoghi Effendi către un credincios

Spiritul și forma rugăciunii

- 30 Cea mai bine primită dintre rugăciuni este aceea oferită cu intensă spiritualitate și fericire; prelungirea ei nu a fost și nu este pe placul lui Dumnezeu.

Báb, Selections from the Writings of the Báb, p. 78

- 31 Motivul pentru care se impune să fiți singuri în clipele consacrate închinării este acela că atunci puteți acorda cea mai mare atenție pomenirii lui Dumnezeu, astfel încât inima voastră să fie mereu insuflată de Spiritul Său și nu despărțită ca de un vâl de Cel Prea-Îndrăgit. Nu vă lăsați buzele să murmure laudă lui Dumnezeu, dacă inima voastră nu este în armonie cu Piscul înălțat al Slavei și Punctul Focal al comuniunii. Astfel, dacă se va întâmpla să trăiți în Ziua Învierii, oglinda inimii voastre va fi îndreptată către Cel Care este Luceafărul Adevărului și de îndată ce lumina Lui va străluci, splendoarea acestuia va fi reflectată în inima voastră. Căci El este Izvorul binelui și spre El se întorc toate lucrurile. Dacă însă apare în timp ce vă aplecați spre sine în meditație, acest lucru nu vă va fi de folos dacă nu pomeniți Numele Său prin cuvintele pe care le-a revelat. În Revelația viitoare El este Acela Care reprezintă Pomenirea

lui Dumnezeu, căci rugăciunile pe care I le oferiți în prezent au fost impuse de Punctul Bayánului, în timp ce Acela Care va lumina strălucitor în Ziua Învierii este Revelația realității interioare deținută de Punctul Bayánului – o revelație mai puternică, infinit mai puternică decât cea care a precedat-o.

Báb, Selections from the Writings of the Báb, p. 93–94

În privința celorlalte rugăciuni, în afară de rugăciunea obligatorie, dacă le cântați împreună și pe o melodie plăcută și care impresionează, acest lucru este cât se poate de acceptabil. 32

'Abdu'l-Bahá, dintr-o Tabletă – tradusă din persană

Trebuie menținută simplitatea înălțării rugăciunilor bahá'í, indiferent dacă acestea sunt sau nu obligatorii. Conservatorismul și ritualurile trebuie evitate cu strictețe. 33

Într-o completare a lui Shoghi Effendi, pe o scrisoare din data de 30 octombrie 1936 adresată de acesta către un credincios

Cândva, 'Abdu'l-Bahá a spus: „Credinciosul trebuie să se roage cu spiritul detașat, renunțare necondiționată la voință, atenție concentrată și fervoare spirituală... Rugăciunile formale, rostite automat, care nu pornesc din adâncul sufletului nu sunt de niciun folos.” 34

Dintr-o scrisoare din data de 19 octombrie 1925, scrisă în numele lui Shoghi Effendi pentru un credincios

Cât privește recitarea Tabletelor în Templu, Shoghi Effendi dorește în această privință să-i îndemne pe prieteni să evite orice formă de conservatorism și conformism în materie de rugăciune. Nu există obiecții față de recitarea sau cântarea 35

rugăciunilor în limba orientală, dar nici obligația de a adopta o asemenea formă de rugăciune la orice act de devoțiune din incinta unui Templu. Nu trebuie să fie nici obligatoriu, nici interzis. Important este să reținem întotdeauna că, exceptând anumite rugăciuni obligatorii, Bahá'u'lláh nu a stabilit niște reguli stricte sau speciale în privința chestiunilor legate de rugăciune, fie la Templu sau în altă parte. Rugăciunea este în mod fundamental comuniunea dintre om și Dumnezeu și, fiind astfel, transcende toate formele și formulele rituale.

Dintr-o scrisoare din data de 15 iunie 1935 scrisă în numele lui Shoghi Effendi către un credincios

- 36 Rugăciunile zilnice – cu excepția rugăciunilor obligatorii specifice, cum sunt „Namáz”² – pot fi recitate în orice formă sau manieră aleasă de credincios. Conformismul în cazul unor astfel de rugăciuni nu trebuie impus sub nicio formă prietenilor. Credinciosul trebuie să fie liber să se roage așa cum dorește.

Dintr-o scrisoare din data de 6 iulie 1935 scrisă în numele lui Shoghi Effendi către un credincios

- 37 Referitor la experiențele voastre spirituale, Păzitorul a fost foarte interesat să le împărtășească. Totuși, El a îndemnat ca întotdeauna să folosiți și să citiți în timpul ceasurilor de meditație și rugăciune cuvintele revelate de Bahá'u'lláh și de Dascăl.

Dintr-o scrisoare din data de 6 decembrie 1935 scrisă în numele lui Shoghi Effendi către un credincios

2 Cuvântul persan Namáz se referă la Rugăciunile obligatorii zilnice.

Credinciosul adevărat, în timp ce se roagă, nu trebuie să se străduiască atât de mult să-l ceară lui Dumnezeu să-i îndeplinească voința și dorințele, ci să încerce să le ajusteze spre a se conforma Voinței Divine. Doar prin asemenea atitudine poate dobândi cineva acel sentiment de pace și mulțumire interioară, pe care numai puterea rugăciunii o conferă. 38

Dintr-o scrisoare din data de 26 octombrie 1938 scrisă în numele lui Shoghi Effendi către un credincios

El simte că trebuie pus mai mult accent pe importanța și puterea rugăciunii, recurgând inclusiv la folosirea Celui Mai Mare Nume, fără a-l accentua peste măsură. Spiritul din spatele cuvintelor este cel cu adevărat important. 39

Dintr-o scrisoare din data de 16 martie 1946 scrisă în numele lui Shoghi Effendi către un credincios

Rugăciunile zilnice trebuie să fie spuse de fiecare singur, nu are importanță dacă sunt spuse cu voce tare sau în liniște. Nu există nicio rugăciune care să fie recitată în grup, de către toți cei prezenți, cu excepția rugăciunii pentru răposați. Citim la întâlnirile noastre rugăciuni pentru însănătoșire sau alte rugăciuni, însă rugăciunea zilnică este o obligație personală, așadar dacă este citită de altcineva nu este ca și cum am rosti-o noi. 40

Dintr-o scrisoare din data de 31 ianuarie 1949 scrisă în numele lui Shoghi Effendi către un credincios

Puterile latente în rugăciune sunt manifestate atunci când ea este motivată de dragostea de Dumnezeu, dincolo de orice teamă sau favoare și liberă de ostentație și 41

superstiție. Ea trebuie exprimată cu o inimă sinceră și pură ducând la contemplație și meditație, astfel încât facultatea rațională să poată fi iluminată de efectele ei. O astfel de rugăciune va transcende limitarea cuvintelor și va trece cu mult dincolo de simplele sunete. Dulceața melodiilor ei trebuie să înveselească și să înalțe inima și să reîntărească pătrunzătoarea putere a Cuvântului, transmutând inclinațiile pământești în atribute cerești și inspirând serviciu altruist către omenire.

*Casa Universală a Dreptății, dintr-o scrisoare din data de
18 decembrie 2014 către bahá'íi din Iran*

Rolul meditației

- 42 Meditează la ceea ce Noi ți-am revelat, ca să poți descoperi scopul lui Dumnezeu, Domnul tău și Domnul tuturor lumilor. Tainele Înțelepciunii Divine au fost păstrate în aceste cuvinte.

Bahá'u'lláh, Analecte din Scrierile lui Bahá'u'lláh, LXXIX

- 43 Bahá'u'lláh spune că în fiecare fenomen există un semn de la Dumnezeu: mărturia gândirii este meditația, iar dovada meditației este tăcerea, căci este imposibil ca un om să facă două lucruri în același timp – el nu poate vorbi și totodată cugeta adânc.

Este un fapt cert că atunci când meditezi, vorbești cu propriul tău spirit. În această stare sufletească pui întrebări spiritului tău, iar acesta răspunde; lumina iese la iveală și este revelată realitatea.

Nu-i poți da numele de „om” niciunei ființe lipsite de această facultate a meditației; fără ea, el ar fi pur și simplu un animal și chiar mai prejos.

Prin facultatea meditației omul ajunge la viața veșnică; prin ea el primește suflul Sfântului Duh – darurile Duhului sunt regăsite în cugetare și meditație.

Spiritul omului devine informat și întărit în timpul meditației: prin meditație i se dezvăluie lucruri despre care nu știa nimic. Tot prin ea, el primește inspirația Divină și hrana cerească.

Meditația este cheia care deschide ușa tuturor tainelor. În această stare, omul devine independent: el se eliberează de toate lucrurile exterioare; în această stare intuitivă, este cufundat în oceanul vieții spirituale și poate descoperi esența lucrurilor. Pentru a ilustra cele de mai sus, gândiți-vă la el ca la un om înzestrat cu două moduri de a vedea: când este folosită puterea lăuntrică de a vedea, puterea vederii exterioare nu poate funcționa.

Meditația îl eliberează pe om de natura animalică, lămurește realitatea lucrurilor și îl pune în legătură cu Dumnezeu.

Această facultate scoate la iveală știința și artele din planul invizibil. Prin facultatea meditației devin posibile invențiile și se realizează lucruri colosale; cu ajutorul ei, guvernele funcționează așa cum trebuie. Prin meditație omul intră în Împărăția lui Dumnezeu.

Cu toate acestea, există gânduri care nu-i sunt folositoare omului; ele sunt asemenea valurilor mării care se mișcă fără niciun rezultat. Însă dacă meditația este învăluită în lumina interioară și împodobită cu calități divine, roadele se vor confirma.

Facultatea de a medita este asemenea unei oglinzi; dacă o pui în fața unor obiecte pământești, ea le va reflecta. De aceea, dacă spiritul omului meditează asupra lucrurilor materiale, el va primi informații despre acestea.

Dacă, însă, întoarceți oglinda spiritului vostru către cer, constelațiile cerești și razele Soarelui Realității vi se vor reflecta în inimi și veți dobândi virtuțile Împărăției.

Să păstrăm, deci, această facultate îndreptată corect – orientând-o spre Soarele ceresc și nu spre lucrurile materiale – pentru a putea descoperi misterele Împărăției și să înțelegem alegoriile Bibliei și tainele spiritului.

Fie ca noi să devenim într-adevăr oglinzi care reflectă realitățile cerești și să ajungem într-atât de puri, încât să oglindim stelele cerului.

'Abdu'l-Bahá, Cuvântări la Paris, nr. 54

- 44 ... bineînțeles că bahá'íi pot și trebuie să mediteze asupra înțelesurilor din scrieri și să se străduiască să le pătrundă cât mai bine semnificația. Totuși, anumite lucruri sunt prin natura lor un mister pentru noi, cel puțin în stadiul de dezvoltare în care ne aflăm în acest moment.

Dintr-o scrisoare din data de 14 ianuarie 1942 scrisă în numele lui Shoghi Effendi către un credincios

- 45 Nu există nici forme fixe de meditație recomandate de învățători și nici o procedură anume pentru dezvoltare interioară. Prietenii sunt rugați – ba chiar obligați – să se roage și de asemenea, să mediteze, însă modul în care fac acest din urmă lucru este lăsat în întregime la discreția individului.

...

Inspirația primită prin meditație este de o asemenea natură încât nimeni nu o poate măsura sau determina. Dumnezeu poate insufla în mintea noastră lucruri de care nu aveam înainte cunoștință, dacă El dorește să facă acest lucru.

Dintr-o scrisoare din data de 25 ianuarie 1943 scrisă în numele lui Shoghi Effendi către un credincios

Prin meditație se pot deschide porțile cunoașterii mai profunde și ale inspirației. În mod firesc, dacă o persoană meditează ca un bahá'í, ea se conectează la Sursă; dacă un om care crede în Dumnezeu meditează, el se armonizează cu puterea și mila lui Dumnezeu; însă nu putem spune despre inspirația primită de cineva care nu știe de Bahá'u'lláh sau care nu crede în Dumnezeu că nu poate fi de la propriul său ego. Meditația este foarte importantă, iar Păzitorul nu vede niciun motiv pentru ca prietenii să nu învețe să mediteze, însă trebuie să se păzească de superstiții sau alte idei absurde ce se pot strecura în aceasta. 46

Dintr-o scrisoare din data de 19 noiembrie 1945 scrisă în numele lui Shoghi Effendi către un credincios

El este de părere că ar fi mai înțelept ca bahá'íi să folosească Meditațiile oferite de Bahá'u'lláh și nu alte forme fixe de meditație recomandate de altcineva; dar prietenii trebuie lăsați liberi în aceste amănunte și să li se permită libertatea personală de a-și găsi propria măsură în comuniunea cu Dumnezeu. 47

Dintr-o scrisoare din data de 27 ianuarie 1952 scrisă în numele lui Shoghi Effendi către un credincios

Rugăciune, meditație și acțiune

- 48 Astfel, străduiți-vă ca zi de zi acțiunile voastre să fie rugăciuni frumoase. Îndreptați-vă către Dumnezeu și căutați întotdeauna să faceți ceea ce este drept și nobil. Îmbogățiți-i pe cei săraci, ridicați-i pe cei căzuți, mângâiați-i pe cei necăjiți, lecuțiți-i pe cei bolnavi, dați-le curaj celor temători, salvați-i pe cei oprimați, dați-le speranță celor deznădăjduiți, adăpostiți-i pe cei nevoiași!

'Abdu'l-Bahá, Cuvântări la Paris, nr. 26

- 49 O, slujitoare a lui Dumnezeu! Cântă Cuvintele lui Dumnezeu și, chibzuind asupra sensului lor, transformă-le în acțiuni! Îl rog pe Dumnezeu să te facă să dobândești un rang înalt în Împărăția Vieții eterne.

'Abdu'l-Bahá, Tablets of Abdul-Baha Abbas, vol. 1 – Chicago: Bahá'í Publishing Society, 1909 – p. 85

- 50 Rugăciunea și meditația sunt factori foarte importanți în adâncirea vieții spirituale a persoanei, cărora trebuie să li se alăture acțiunea și exemplul, căci acestea sunt rezultatele tangibile ale celor dinainte. Ambele sunt esențiale.

Dintr-o scrisoare din data de 15 mai 1944 scrisă în numele lui Shoghi Effendi către un credincios

- 51 Călăuzirea a venit atunci când am încercat ușile și ele s-au deschis, spunea Dascălul. Ne putem ruga, putem cere să facem numai voia lui Dumnezeu, încercăm din răputeri,

dar apoi, dacă vedem că nu funcționează planul nostru, presupunem că nu este cel potrivit, cel puțin pentru moment.

Dintr-o scrisoare din data de 29 octombrie 1952 scrisă în numele lui Shoghi Effendi către un credincios

Când o persoană devine bahá'í, în realitate, ceea ce se întâmplă este că sămânța spiritului începe să crească în sufletul omenesc. Această sămânță trebuie udată de revărsarea Sfântului Duh. Darurile spirituale sunt căpătate prin rugăciune, meditație, studiul Rostirilor Sfinte și slujirea Cauzei lui Dumnezeu. Fapt este că slujirea Cauzei este asemenea plugului care ară solul fizic când se seamănă semințele. Este nevoie ca solul să fie arat, pentru a se îmbogăți și a produce o creștere mai puternică a semințelor. Exact în același mod, evoluția spiritului are loc prin lucratul solului inimii, pentru a rămâne o reflexie constantă a Duhului Sfânt. Astfel, spiritul omenesc crește și evoluează în salturi.

Dintr-o scrisoare din data de 6 octombrie 1954 scrisă în numele lui Shoghi Effendi către un credincios

Prietenii ... trebuie să se întoarcă către Dumnezeu pentru călăuzire, rugăciune și meditație, trebuie să studieze Învățăturile Credinței, apoi să se ridice și să acționeze. Rugăciunea, meditația și studiul fără acțiune nu au nicio valoare, iar acțiunea trebuie întărită de aceste alte lucruri care învigoarează sufletul și hrănesc mintea.

Dintr-o scrisoare din data de 30 mai 1956 scrisă în numele lui Shoghi Effendi către Mâinile Cauzei din Asia

Îndrăgitul Păzitor a menționat cu tărie de fiecare dată că pentru a propovădui Credința cu eficiență, o persoană

trebuie să aprofundeze Cuvântul Divin, să bea din apele sale dătătoare de viață și să se ospăteze din învățăturile sale slăvite. Apoi, trebuie să mediteze asupra semnificației Cuvântului și aflându-i profunzimea spirituală, să se roage pentru călăuzire și ajutor. După rugăciune însă, cea mai importantă este acțiunea. După ce s-a rugat și a meditat, acea persoană trebuie să se ridice, bazându-se pe de-a-ntregul pe călăuzirea și confirmarea lui Bahá'u'lláh, să propovăduiască a Lui Credință. Perseverența în acțiune este esențială, așa cum este nevoie de înțelepciune și curaj pentru o propovăduire eficace. Persoana trebuie să sacrifice orice pentru acest nobil țel și în acest fel va dobândi victorii.

Dintr-o scrisoare din data de 30 mai 1956 scrisă în numele lui Shoghi Effendi către Mâinile Cauzei din Statele Unite

- 55 Propovăduirea este izvorul Confirmării Divine. Nu este suficient să te rogi sârguincios pentru călăuzire, ci rugăciunea trebuie urmată de meditație, ca și de cele mai bune metode de acțiune și apoi chiar de acțiune. Chiar dacă acțiunea nu va produce rezultate imediate sau nu în întregime corecte, nu contează foarte mult, pentru că răspunsul la rugăciune se manifestă prin acțiune și dacă modul de acțiune este greșit, Dumnezeu vă poate arăta prin acesta care este calea corectă de urmat. De aceea, voi și ceilalți membri ai Adunării ... trebuie să vă ridicați și să propovăduiți sârguincios Cauza. Veți afla că sunteți călăuziți și veți avea confirmări în această strădanie.

Dintr-o scrisoare din data de 22 august 1957 scrisă în numele lui Shoghi Effendi către un credincios

Rugăciunile obligatorii

În ceea ce privește mențiunea ta despre rugăciunea obligatorie: cu adevărat, oricine citește aceasta cu sinceritate absolută va atrage toate lucrurile create și va conferi o nouă viață lumii ființei. Acest slujitor Îl imploră pe Domnul său să-i ajute pe cei îndrăgiți de El, astfel încât să-i elibereze de vicisitudinile, preocupările, frustrările și de întunericul acestei lumi și să-i împodobească cu ceea ce îi va apropia de El în orice împrejurare. El este cu adevărat Atotstăpânitorul, Cel Mai Înălțat.³ 56

Bahá'u'lláh, dintr-o Tabletă – tradusă din arabă și persană

Rugăciunile obligatorii trebuie respectate întrucât contribuie la smerenie și supunere, la îndreptarea către Dumnezeu și la exprimarea pietății față de El. Printr-o asemenea rugăciune, omul menține comuniunea cu Dumnezeu, caută să se apropie de El, comunică cu Cel cu adevărat Îndrăgit de inima sa și atinge niveluri spirituale. 57

'Abdu'l-Bahá, dintr-o Tabletă – tradusă din persană

3 Această Tabletă a fost revelată prin vocea secretarului lui Bahá'u'lláh, Mírzá Áqá Ján, supranumit Khádím'u'lláh (Slujitorul lui Dumnezeu). Din respect, bahá'íi, în loc să l se adreseze direct lui Bahá'u'lláh îi scriau lui Mírzá Áqá Ján. Răspunsul venea sub forma unei scrisori de la Mírzá Áqá Ján citând cuvintele lui Bahá'u'lláh, dar în realitate erau dictate în totalitate de Bahá'u'lláh. Toate componentele unor astfel de Tablete, chiar și cuvintele care aparent sunt ale lui Mírzá Áqá Ján însuși fac parte din Scriptura Sacră revelată de Bahá'u'lláh.

- 58 Aflați că în fiecă cuvânt și manifestare a rugăciunii obligatorii există aluzii, taine și o înțelepciune pe care omul nu este în stare să le înțeleagă, pe care literele și papyrusurile nu le conțin.

'Abdu'l-Bahá, dintr-o Tabletă – tradusă din arabă

- 59 Referitor la întrebarea care a fost adresată de către Adunarea de la Londra pentru a o supune Păzitorului privind recitarea „Munáját”:⁴ El dorește mai întâi să vă atrag atenția asupra faptului că există o diferență fundamentală între „Namáz” și „Munáját”. În timp ce prima, fiind poruncită în mod expres de Bahá'u'lláh, este obligatorie și trebuie, în acord cu instrucțiunile Sale clare date în Aqdas, rostită în intimitate, a doua nu are un caracter obligatoriu și nu există nicio modalitate prescrisă pentru recitarea sa. Totuși, deși rămâne la latitudinea prietenilor să-și urmeze dispoziția proprie când citesc un „Munáját”, trebuie să aibă cea mai mare grijă ca indiferent de maniera aleasă acesta să nu dobândească un caracter prea convențional și astfel să se transforme într-o regulă.

Acesta este punctul pe care prietenii trebuie să-l aibă mereu în minte, ca să nu devieze de la calea limpede indicată de Învățători.

Dintr-o scrisoare din data de 25 octombrie 1934 scrisă în numele lui Shoghi Effendi către un credincios

4 Cuvântul persan Munáját înseamnă rugăciune.

... rugăciunile obligatorii sunt prin însăși natura lor de mare ajutor fiind înzestrate cu o mai mare putere decât cele cu caracter neobligatoriu și de aceea sunt esențiale. 60

Dintr-o scrisoare din data de 4 ianuarie 1936 scrisă în numele lui Shoghi Effendi către un credincios

Instrucțiunile care însoțesc aceste rugăciuni, precum spălatul mâinilor și al feței, de plecăciune sau de ridicare a mâinilor, au fost categoric orânduite de Bahá'u'lláh, astfel că trebuie respectate în întregime și cu toată încrederea de credincioși și mai ales de către tinerii bahá'í, pe umerii cărora a fost plasată responsabilitatea primordială de a înainta adevărul și de a păstra integritatea legilor și poruncilor Credinței. 61

Rugăciunile zilnice obligatorii sunt în număr de trei. Cea mai scurtă dintre ele este alcătuită dintr-un singur verset și trebuie recitată o dată la douăzeci și patru de ore, la amiază. Cea medie, care începe cu cuvintele: „Domnul este martor că nu există alt Dumnezeu în afară de El,” trebuie recitată de trei ori pe zi, dimineața, la prânz și seara. Această rugăciune este însoțită de anumite gesturi și mișcări fizice. Rugăciunea lungă, cea mai elaborată dintre acestea trei, trebuie recitată o singură dată în intervalul de douăzeci și patru de ore și, în plus, ori de câte ori există dorința de a o spune.

Credinciosul este liber să aleagă oricare dintre aceste trei rugăciuni, dar este îndatorirea lui să o recite respectând întocmai indicațiile ce o însoțesc.

Dintr-o scrisoare din data de 10 ianuarie 1936 scrisă în numele lui Shoghi Effendi către Adunarea Spirituală Națională a Statelor Unite și Canada

62 Ai întrebare despre executarea rugăciunilor obligatorii în Mashriqu'l-Adhkár. El mi-a spus să scriu: Rugăciunea obligatorie nu este interzisă în Mashriqu'l-Adhkár, dar prietenilor nu li s-a cerut și nu li se cere s-o execute în Templu.

Rugăciunea recitată în grup, de către toți cei prezenți este interzisă, în afară de Rugăciunea pentru morți. Stabilirea locului și determinarea condițiilor pentru recitarea rugăciunilor obligatorii în Mashriqu'l-Adhkár sunt chestiuni secundare care trebuie îndreptate către Adunarea Spirituală a orașului respectiv.”

Dintr-o scrisoare din data de 30 ianuarie 1937 scrisă în numele lui Shoghi Effendi către un credincios

63 Păzitorul apreciază în mod deosebit faptul că ați urmat cu credință dispoziția lui Bahá'u'lláh privitoare la recitarea rugăciunilor zilnice obligatorii și ați dat astfel un exemplu atât de înălțător în fața tineretului vostru bahá'í. Rugăciunile acestea zilnice au fost înzestrate cu o putere specială pe care numai aceia care le recită în mod regulat o pot aprecia cum trebuie. De aceea, prietenii trebuie să se străduiască să facă zilnic uz de aceste rugăciuni, indiferent de situațiile și condițiile specifice vieții lor.

Dintr-o scrisoare din data de 23 februarie 1939 scrisă în numele lui Shoghi Effendi către credincioși

64 Referitor la întrebarea ta privind cele trei rugăciuni obligatorii: credinciosului bahá'í nu i se cere să le recite pe toate în fiecare zi, dar trebuie să aleagă una și trebuie să se conformeze cu strictete instrucțiunilor revelate de Bahá'u'lláh în legătură cu recitarea lor, cum ar fi ridicarea mâinilor,

diferite genuflexiuni etc. Cei care dintr-un motiv sau altul, mai ales când nu au capacitatea fizică să respecte aceste reguli din cauza bolii sau a vreunui defect fizic nu se pot conforma acestor instrucțiuni este preferabil să aleagă rugăciunea scurtă, care este deosebit de simplă.

Dintr-o scrisoare din data de 7 decembrie 1939 scrisă în numele lui Shoghi Effendi către un credincios

El te sfătuiește să folosești numai Rugăciunea obligatorie scurtă de la amiază, care nu face uz de genuflexiuni și care îi cere credinciosului doar să-și îndrepte fața către 'Akká, acolo unde este îngropat Bahá'u'lláh. Acesta este un simbol fizic al unei realități interioare, la fel cum planta se întinde spre lumina soarelui – de unde primește viața și creșterea – deci ne întoarcem inimile către Manifestarea lui Dumnezeu, Bahá'u'lláh, când ne rugăm și ne întoarcem cu fața în timpul acestei scurte rugăciuni spre locul unde este depusă țărâna Lui pe acest pământ, ca simbol al actului de credință interioară.

65

Bahá'u'lláh a redus tot ritualul și forma la minimum absolut în Credința Lui. Cele câteva forme existente – precum acelea asociate cu cele două rugăciuni zilnice obligatorii mai lungi – sunt doar simbolurile unei atitudini interioare. Ele sunt pline de înțelepciune și binecuvântare măreață, dar noi nu putem să ne chinuim să înțelegem sau să simțim aceste lucruri; de aceea, El ne-a dat și rugăciunea foarte scurtă și simplă pentru aceia care nu resimt dorința de a executa acte asociate cu celelalte două.

Dintr-o scrisoare din data de 24 iunie 1949 scrisă în numele lui Shoghi Effendi către un credincios

- 66 În privința întrebării despre folosirea corectă a Rugăciunii obligatorii lungi: Toate scrierile despre Credință pot fi citite și trebuie citite pentru instruirea și inspirarea prietenilor. Acest lucru include anumite rugăciuni. Dacă un credincios nu este în stare să execute genuflexiunile care însoțesc una dintre rugăciuni, dar totuși își dorește să o spună ca pe o rugăciune obligatorie, este liber să o facă. Prin incapacitate fizică se înțelege o incapacitate fizică reală recunoscută de un medic.

Dintr-o scrisoare din data de 17 februarie 1955 scrisă în numele lui Shoghi Effendi către Adunarea Locală Spirituală din Los Angeles, California

- 67 Am stabilit de aceea că este imperativ pentru toți credincioșii să conștientizeze mai profund binecuvântările conferite de legile care hrănesc în mod direct viața devoțională individuală și astfel, a comunității. Fundamentele acestor legi le sunt cunoscute tuturor bahá'ílor, dar dobândirea unei înțelegeri mai profunde a semnificației lor trebuie să includă respectarea tuturor aspectelor divin revelate ale acestor legi. Acestea sunt legile care țin de rugăciunea obligatorie, de post și de recitarea Celui Mai Mare Nume de nouăzeci și cinci de ori pe zi.

Bahá'u'lláh afirmă: „Acela care nu face nici fapte bune, nici acte de venerație este asemenea unui pom care nu are rod și a unei fapte care nu lasă nicio urmă. Oricine trece prin extazul sfânt al rugăciunii nu va dori să schimbe pentru nimic în lume un asemenea act sau orice laudă adusă lui Dumnezeu. Postul și rugăciunea obligatorie sunt precum cele două aripi ale vieții omului. Binecuvântat fie acela

care se ridică pe culmi cu ajutorul lor în cerul dragostei lui Dumnezeu, Domnul tuturor lumilor.”

*Casa Universală a Dreptății, dintr-o scrisoare din data de
28 decembrie 1999 către credincioșii bahá'í ai lumii*

Caracterul devoțional al comunității

Adunați-vă împreună cu cea mai mare bucurie și prietenie și recitați versetele revelate de Domnul milostiv. Prin aceasta, porțile cunoașterii adevărate se vor deschide înaintea ființei voastre lăuntrice și vă veți simți sufletele înzestrate cu statornicie, iar inimile, emanând de fericire. 68

Bahá'u'lláh, dintr-o Tabletă – tradusă din arabă

Ai întrebat despre locurile de rugăciune și despre motivul ce stă la baza acestora. Înțelepciunea ridicării unor astfel de clădiri este că va trebui ca oamenii să știe că a venit momentul să se întâlnească la o anumită oră și să se adune laolaltă, în armonie unul cu celălalt, pentru a se ruga; aceste adunări vor avea ca rezultat sporirea și înflorirea unității și afecțiunii în inimile oamenilor. 69

'Abdu'l-Bahá, Selecțiuni din Scrierile lui 'Abdu'l-Bahá, nr. 58

Lăudat fie Dumnezeu, voi două ați demonstrat adevărul cuvintelor voastre prin fapte și ați dobândit confirmările Domnului Dumnezeu. În fiecare dimineață, la primele raze de lumină ale zilei, voi adunați copiii bahá'í și-i învățați să se roage și să converseze cu Dumnezeu. Această faptă este 70

una dintre cele mai demne de laudă, căci aduce bucurie în inimile copiilor; ei trebuie ca în fiecare dimineață să-și îndrepte chipurile spre Împărăție, amintindu-L pe Domnul și slăvindu-l Numele și, cu glasurile cele mai dulci, să cânte și să recite.

Acești copii sunt precum plantele tinere, iar învățându-i rugăciuni este ca și cum ploaia ar picura asupra lor, ajutându-le să crească dulci și delicate, iar adierile blânde ale iubirii de Dumnezeu ar sufla peste ele, făcându-le să tresalte de bucurie.

'Abdu'l-Bahá, Selecțiuni din Scrierile lui 'Abdu'l-Bahá, nr. 115

- 71 Într-adevăr, motivul principal al relelor ce impregnează societatea de astăzi este lipsa spiritualității. Civilizația materialistă a zilelor noastre a absorbit cu totul energia și interesele omenirii, încât oamenii în general nu mai resimt necesitatea de a se ridica deasupra forțelor și condițiilor existenței lor materiale de zi cu zi. Nu există suficientă cerere pentru lucrurile pe care ar trebui să le numim spirituale, pentru a le diferenția de nevoile și cerințele existenței fizice. Criza universală ce afectează omenirea are, așadar, cauze spirituale în esența ei. Spiritul epocii, luat în întregime, este ireligios. Privirea oamenilor asupra vieții este prea brută și materialistă pentru a se putea ridica pe culmile spiritului.

Aceasta este, din păcate, condiția morbidă în care a decăzut societatea și pe care religia caută să o îmbunătățească și să o transforme. Miezul credinței religioase este acel sentiment mistic care îl unește pe om cu Dumnezeu. Această dispoziție de comuniune spirituală poate fi creată și menținută prin meditație și rugăciune. Acesta este motivul pentru care

Bahá'u'lláh a subliniat atât de mult importanța rugăciunii. Nu este de ajuns pentru un credincios ca acesta să accepte și să respecte învățăturile. El trebuie, pe lângă aceasta, să-și cultive simțul spiritual, pe care îl poate dobândi cel mai bine prin rugăciune. Credința Bahá'í, ca și toate celelalte religii Divine, are astfel la bază un caracter mistic. Scopul său principal este progresul individual și al societății prin dobândirea de virtuți și forță spirituală. În primul rând trebuie hrănit sufletul omului și rugăciunea este cea care poate cel mai bine oferi hrana spirituală. Legile și instituțiile, așa cum le vede Bahá'u'lláh, pot avea cu adevărat efect numai atunci când viața noastră lăuntrică și spirituală devine desăvârșită și transformată. Altfel, religia va degenera într-o simplă organizație și va ajunge un lucru mort.

Credincioșii și mai ales cei tineri trebuie, de aceea, să realizeze pe deplin necesitatea rugăciunii deoarece rugăciunea este absolut indispensabilă pentru dezvoltarea lor interioară și spirituală, iar aceasta, după cum am mai spus, este adevărata temelie și scop al Religiei lui Dumnezeu.

Dintr-o scrisoare din data de 8 decembrie 1935 scrisă în numele lui Shoghi Effendi către un credincios

... înflorirea comunității, în special la nivel local, necesită o îmbunătățire semnificativă a modelelor de comportament... Ea implică practica venerării colective a lui Dumnezeu. De aici, este fundamental pentru viața spirituală a comunității ca prietenii să organizeze întâlniri devoționale regulate în centrele locale bahá'í care sunt disponibile sau în altă parte, inclusiv în locuințele credincioșilor.

Casa Universală a Dreptății, Mesajul de Ridván 1996 către bahá'í lumii

- 73 Dezvoltarea spirituală generată de rugăciunile individuale este întărită prin asocierea plină de dragoste între prietenii din fiecare localitate, prin rugăciunea în comunitate și prin servirea Credinței și a semenilor. Aceste aspecte ale comuniunii cu Dumnezeu se referă la legea despre *Mashriqu'l-Adhkár* care apare în *Kitáb-i-Aqdas*... Ținerea întâlnirilor regulate pentru rugăciune deschisă tuturor și implicarea comunităților bahá'í în proiecte de servire umanitare sunt expresii ale acestei componente a vieții bahá'í și un pas înainte în implementarea legii lui Dumnezeu.

*Casa Universală a Dreptății, dintr-o scrisoare din data de
28 decembrie 1999 către bahá'í lumii*

- 74 Mii și mii de persoane, cuprinzând diversitatea întregii familii umane, sunt angajate în studiul sistematic al Cuvântului Creator într-un mediu care este în același timp serios și înălțător. Pe măsură ce se străduiesc să pună în practică, printr-un proces de acțiune, reflecție și consultație ideile dobândite astfel, ele văd cum capacitatea lor de a servi Cauza se ridică la noi niveluri. Răspunzând celei mai lăuntrice și aprinse dorințe a fiecărei inimi de a intra în comuniune cu Făuritorul ei, desfășoară acte de adorație colectivă în diverse condiții sociale, unindu-se unii cu alții în rugăciune, trezindu-și sensibilitatea spirituală și dând formă unui model de viață distins prin caracterul lui devoțional.

Casa Universală a Dreptății, Mesajul de Ridván 2008 către bahá'í lumii

- 75 I-am îndemnat pe bahá'í să vadă în strădaniile lor de construire a comunității crearea unui nou model despre cum ar putea arăta societatea... Pentru realizarea acestui model este esențială întâlnirea devoțională – unul dintre

aspectele comuniunii cu Dumnezeu, ce face parte dintr-o viață îndreptată spre El și una dintre dimensiunile conceptului de Mashriq'ul-Adhkár – care reprezintă un minunat prilej pentru comunitatea voastră, nu doar de a vă ruga Celui Atotputernic și de a-l cere binecuvântările în viața voastră, dar și de a extinde către concetățenii voștri energiile spirituale ale rugăciunii, de a le readuce puritatea adorației, de a le aprinde în inimi credința în confirmările lui Dumnezeu și de a le consolida, ca și vouă înșivă, dorința aprinsă de a servi națiunea și umanitatea și de a arăta o îndârjire constructivă pe calea dreptății.

Iubiți prieteni: adunările dedicate rugăciunii în întreaga voastră țară binecuvântată, în fiecare vecinătate, oraș, sat și cătun, precum și accesul sporit pe care compatrioții voștri îl câștigă față de rugăciunile bahá'í dau posibilitatea ca în comunitatea voastră să strălucească lumina unității în corpul omenirii, oferind o parte din eforturile semenilor voștri credincioși în întreaga lume. Plantați, deci, semințele viitoarelor Mashriq'ul-Adhkár în beneficiul tuturor și aprindeți făclii luminoase asupra întunericului urii și inechităților.

*Casa Universală a Dreptății, dintr-o scrisoare din data de
18 decembrie 2014 către bahá'íi din Iran*

Urmărirea sistematică a Planului în toate dimensiunile sale dă naștere unui model de acțiune colectivă care se distinge nu doar prin angajamentul către servire, dar și prin atracția către adorație. Intensificarea activității pe care o necesită următorii cinci ani va îmbogăți mai departe viața devoțională împărtășită de cei care servesc umăr la umăr în zonele geografice din jurul lumii. Acest proces de îmbogățire este deja mult avansat: priviți, de exemplu, cum întâlnirile pentru

76

adorăție au fost integrate în miezul vieții de comunitate. Întâlnirile devoționale sunt ocazii prin care orice suflet care participă inspiră miresele cerești, simte dulceața rugăciunii, meditează asupra Cuvântului Creator, se lasă transportat pe aripile spiritului și intră în comuniune cu Cel Îndrăgit.

Sunt generate sentimente de camaraderie și o cauză comună, îndeosebi în conversațiile elevate spiritual care se petrec natural în astfel de momente și cu ajutorul cărora „cetatea inimii umane” poate fi deschisă. Prin convocarea unei adunări pentru adorație la care sunt bineveniți adulți și copii de orice condiție socială, spiritul de *Mashriqu'l-Adhkár* este evocat în orice localitate. Amplificarea caracterului devoțional al unei comunități are, de asemenea, efect asupra Sărbătorii de Nouăsprezece Zile și poate fi simțit și în alte momente când prietenii vin laolaltă.

*Casa Universală a Dreptății, dintr-o scrisoare din data de
29 decembrie 2015 către Conferința Corpului Continental al
Consilierilor*

Alte aspecte ale rugăciunii

Rugăciunea și vindecarea

- 77 În timpul rugăciunii către Dumnezeu și a rostirii cuvintelor: „Numele Tău este tămăduirea mea,” gândește-te cât de mult ți se îmbărbătează inima și ți se desfată sufletul prin duhul dragostei lui Dumnezeu, iar mintea îți este atrasă de

Împărăția lui Dumnezeu! Prin această apropiere crește în tine priceperea și înțelegerea. Când se mărește vasul, crește și cantitatea de apă, iar când crește setea, dărnicia norului devine pe placul omului. Aceasta este taina rugăciunii și înțelepciunea pomenirii dorințelor noastre.

Relatare a cuvintelor lui 'Abdu'l-Bahá, citat în J. E. Esslemont, Bahá'u'lláh și Era Nouă, p. 119

O, slujitoare a lui Dumnezeu! Rugăciunile sunt dăruite prin Manifestările universale ale lui Dumnezeu. Chiar dacă există dorința de a obține lucruri materiale, și chiar în cazul celor rătăciți, dacă se roagă, implorând cu umilință ajutorul lui Dumnezeu, până și rugăciunea lor are un efect.

78

...

O, slujitoare a lui Dumnezeu! Rugăciunile care au fost revelate în scopul tămăduirii se aplică atât vindecării fizice, cât și spirituale. Recită-le, deci, pentru a tămădui atât sufletul, cât și trupul. Dacă vindecarea este potrivită pentru pacient, aceasta îi va fi, cu siguranță, acordată; însă, pentru unele persoane suferinde, vindecarea ar fi doar cauza altor boli și, prin urmare, înțelepciunea nu îngăduie un răspuns afirmativ la rugăciune.

O, slujitoare a lui Dumnezeu! Puterea Duhului Sfânt vindecă atât suferințe fizice, cât și spirituale.

'Abdu'l-Bahá, Selecțiuni din Scrierile lui 'Abdu'l-Bahá, nr. 139

Spiritul are influență; rugăciunea are efect spiritual. Astfel, ne rugăm, „O, Dumnezeule! Vindecă-l pe acest bolnav!” Poate Dumnezeu va răspunde. Contează cine se roagă? Dumnezeu va răspunde rugăciunii fiecărui slujitor dacă acea rugămintă

79

este arzătoare. Îndurarea Sa este vastă, nelimitată. El răspunde rugăciunilor tuturor slujitorilor Săi. El răspunde rugăciunii acestei plante. Planta se roagă în mod potențial, „O, Dumnezeu! Trimite-mi ploaie!” Dumnezeu răspunde rugăciunii, iar planta crește. Dumnezeu va răspunde oricui.

'Abdu'l-Bahá, The Promulgation of Universal Peace: Talks Delivered by 'Abdu'l-Bahá during His Visit to the United States and Canada in 1912 – Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 2007 – p. 345

- 80 În cele din urmă voința lui Dumnezeu este cea care se va împlini, însă am fost asigurați că rugăciunea pentru cei bolnavi are efect și deseori găsește răspuns. Ar putea să dureze o vreme, dar trebuie să avem credință că se va îndeplini.

Dintr-o scrisoare din data de 8 noiembrie 1931 scrisă în numele lui Shoghi Effendi către un credincios

- 81 El este încântat să audă că ți-ai revenit complet și ești din nou activ în importanța ta întreprindere pentru Causă. Totuși, nu ar trebui să-ți neglijezi sănătatea, ci socotește-o mijlocul care te ajută să servești. Trupul este asemenea unui cal care poartă personalitatea și spiritul, și de aceea trebuie bine îngrijit pentru a-și putea duce la îndeplinire munca! Trebuie cu siguranță să ai grijă de vigoarea ta și să îți impui să-ți iei răgaz nu numai pentru rugăciune și meditație, ci și pentru odihnă și relaxare adevărată. Nu trebuie să ne rugăm și să medităm ore în șir pentru a fi spirituali.

Dintr-o scrisoare din data de 23 noiembrie 1947 scrisă în numele lui Shoghi Effendi către un credincios

Păzitorul este fericit să afle că rugăciunile prietenilor au avut un efect atât de favorabil în vindecarea domnului... 82
Rugăciunea este scara pe care sufletul urcă în cer. Este legătura cu tărâmurile spirituale și dacă este folosită cu dedicație adevărată, aduce forțele spirituale în ajutorul și sprijinul credincioșilor acestei lumi.

Dintr-o scrisoare din data de 28 martie 1953 scrisă în numele lui Shoghi Effendi către niște credincioși

Importanța memorării

Trebuie să memorăm Cuvintele tainice, să respectăm îndemnul Domnului Incomparabil și să ne conducem viața în modul cel mai potrivit cu servirea la pragul singurului Dumnezeu adevărat. 83

'Abdu'l-Bahá, dintr-o Tabletă – tradusă din persană

Când inimile voastre sunt atrase total de unicul Dumnezeu adevărat veți dobândi cunoașterea divină, veți fi atenți la dovezi și mărturii și vi se vor întipări în minte veștile bune despre Manifestarea Frumuseții Celui Atotmilostiv, după cum este scris în Scripturile divine. Apoi, veți vedea ce minunate sunt confirmările Sale și ce plin de har este ajutorul Său. 84

'Abdu'l-Bahá, dintr-o Tabletă – tradusă din persană

Păzitorul a fost cu adevărat mulțumit să observe că te-ai apucat să citești deja unele cărți bahá'í și te sfătuiește, mai ales să te străduiești să reții anumite citate din Scrierile lui Bahá'u'lláh și, mai ales, unele din rugăciunile Sale. Această 85

întreprindere îți va fi fără îndoială un ajutor imens în studiile tale viitoare despre Cauză și îți va servi, de asemenea, în aprofundarea și îmbogățirea propriei tale vieți spirituale de acum.

Dintr-o scrisoare din data de 10 aprilie 1939 scrisă în numele lui Shoghi Effendi către un credincios

Obiectul devoțiunii noastre

- 86 În timpul rugăciunii, ar fi mai bine să vă îndreptați gândurile către Manifestare, căci Ea continuă pe cealaltă lume să fie mijlocul nostru de legătură cu Cel Atotputernic. Putem însă să ne rugăm și direct lui Dumnezeu.

Dintr-o scrisoare din data de 27 aprilie 1937 scrisă în numele lui Shoghi Effendi către Adunarea Spirituală Națională din India și Burma

- 87 Ai întrebat dacă rugăciunile noastre trec dincolo de Bahá'u'lláh: totul depinde dacă ne rugăm Lui direct sau prin El lui Dumnezeu. Putem face în ambele feluri și, putem și să ne rugăm direct lui Dumnezeu, însă rugăciunile noastre vor fi cu siguranță mai eficiente și ne vor lumina mai mult dacă îi sunt adresate prin Manifestarea Sa, Bahá'u'lláh. În niciun caz, însă, nu putem când repetăm rugăciunile să introducem numele Bahá'u'lláh atunci când se folosește cuvântul „Dumnezeu”. Aceasta ar fi adevărată blasfemie.

Dintr-o scrisoare din data de 14 octombrie 1937 scrisă în numele lui Shoghi Effendi către un credincios

- 88 Cu privire la întrebarea ta: nu trebuie să fim convenționali în privința rugăciunii; nu există un set de reguli care o guvernează; principalul lucru este să începem cu conceptul

corect despre Dumnezeu, Manifestarea, Dascălul, Păzitorul – ne putem îndrepta, în gând, spre oricare dintre ei când ne rugăm. De pildă, Îi poți cere lui Bahá'u'lláh ceva sau, gândindu-te la El, să Îi ceri lui Dumnezeu. Același lucru este valabil și pentru Dascăl sau Păzitor. Poți să-ți îndrepti gândul la oricare dintre ei și apoi să le ceri să mijlocească pentru tine sau poți să te rogi direct lui Dumnezeu. Câtă vreme nu le încurci rangul și nu îi consideri pe toți în mod egal, nu are prea multă importanță cum îți trimiți gândurile.

Dintr-o scrisoare din data de 24 iulie 1946 scrisă în numele lui Shoghi Effendi către un credincios

Dacă socotești că ai nevoie să vizualizezi pe cineva în timp ce te rogi, gândește-te la Dascăl. Prin El, I te poți adresa lui Bahá'u'lláh. Treptat, încearcă să te gândești la calitățile Manifestării și astfel forma de reprezentare mentală se va estompa, căci de fapt nu trupul, ci Spiritul Său este acolo, fiind elementul esențial și nepieritor.

89

Dintr-o scrisoare din data de 31 ianuarie 1949 scrisă în numele lui Shoghi Effendi către un credincios

Spiritul lui Dumnezeu ajunge la noi prin Sufletele Manifestărilor. Trebuie să învățăm să intrăm în comuniune cu Sufletele Lor și se pare că acest lucru l-au făcut martirii și le-a adus atâta extaz al bucuriei, încât viața nu mai însemna nimic. Acesta este adevăratul misticism și taina, înțelesul lăuntric al vieții, de care umanitatea s-a îndepărtat în prezent atât de mult.

90

Dintr-o scrisoare din data de 28 iulie 1950 scrisă în numele lui Shoghi Effendi către Adunarea Spirituală Locală din Manchester, Anglia

- 91 Referitor la întrebarea voastră: firește, Bahá'u'lláh nu este nici Dumnezeu, nici Creatorul, dar prin El Îl putem cunoaște pe Dumnezeu și grație poziției Sale de Intermediar Divin, într-un anume sens El (sau ceilalți Profeti) este tot ce putem cunoaște vreodată din acea Esență Infinită care este Dumnezeu.

De aceea, ne adresăm în gând și rugăciune Lui, sau prin El către acea Esență Infinită care este dincolo de El.

Dintr-o scrisoare din data de 4 iunie 1951 scrisă în numele lui Shoghi Effendi către niște credincioși

- 92 Nu trebuie să ne rugăm la Păzitor ca și cum ar fi Dumnezeu; către oricine ne-am îndrepta atunci când ne rugăm trebuie să avem concepția corectă despre rangul acelei persoane: Bahá'u'lláh ca Manifestare Supremă a lui Dumnezeu, Dascălul ca Omul Perfect și Centrul Legământului, Păzitorul, funcțiile sale fiind definite în Testamentul Dascălului. Prietenii trebuie doar să citească Scrierile. Toate răspunsurile sunt în ele. Nu avem preoți în această Credință să interpreteze sau să răspundă pentru noi.

Dintr-o scrisoare din data de 23 aprilie 1957 scrisă în numele lui Shoghi Effendi către un credincios

Pasaje adiționale

- 93 Socotește-l pe el, atunci, o, Dumnezeul meu, printre aceia care nu au permis ca nimic să-i îndepărteze de la contemplarea frumuseții Tale sau de la cugetarea asupra mărturiilor minunate ale lucrării Tale nepieritoare, ca el să nu aibă alt tovarăș decât Tine, să nu se îndrepte spre

nimic altceva decât către Tine, să nu descopere în orice a fost creat de către Tine în împărățiile pământului și cerului nimic în afară de Frumusețea Ta minunată și de revelația strălucirii chipului Tău, să fie atât de cufundat în oceanele învolburate ale providenței Tale atotstăpânitoare și în mărire tumultuoase ale unității Tale sfinte, încât să nu pomenească nimic în afară de pomenirea unicității Tale transcendente și să alunge din sufletul său urmele tuturor îndemnurilor rele, o, Tu, Cel în ale Căruia mâini se află regatele tuturor numelor și atributelor!

Bahá'u'lláh, Prayers and Meditations by Bahá'u'lláh, CLXXXIV

Învățați-i pe copiii voștri în așa fel încât să citească cu grijă versetele divine în fiecare dimineață și seară. Dumnezeu a prescris fiecărui tată să-și educe copiii, atât băieți, cât și fete, în științe și morală, în meșteșuguri și profesii. 94

Bahá'u'lláh, dintr-o Tabletă – tradusă din arabă

Venerează-L pe Dumnezeu în așa fel încât dacă adorația ta te-ar duce către foc să nu existe nicio schimbare în aceasta, și tot astfel, dacă răsplata ta ar fi paradisul. Numai aceasta ar trebui să fie venerația demnă de unicul Dumnezeu Adevărat. De ar fi să Îl venerezi din teamă, acest lucru ar fi nepotrivit la Curtea sfințită a prezenței Sale și nu ar putea fi privit ca pe un act al tău dedicat Unicității Ființei Sale. Iar de privirea ta ar fi ațintită către paradis și L-ai venera în timp ce nutrești o astfel de speranță, ai face din creația lui Dumnezeu partenerul Lui, chiar dacă paradisul este râvnit de către oameni. 95

Báb, Selections from the Writings of the Báb, p. 77-78

96 Ar fi potrivit ca slujitorul, după fiecare rugăciune, să-L roage pe Dumnezeu să dea îndurare și iertare părinților săi. După care, chemarea lui Dumnezeu se va ridica: „De mii și mii de ori, ceea ce ai cerut pentru părinții tăi, va fi răsplata ta!” Ferice de cel ce îi amintește pe părinții săi atunci când este în conversație intimă cu Dumnezeu. Nu există, cu adevărat, niciun Dumnezeu în afara Lui, cel Atotputernic, Cel Preaiubit.

Báb, Selections from the Writings of the Báb, p. 94

97 O, Doamne! În această Dispensație Preamărită, Tu accepți rugăciunile copiilor în favoarea părinților lor. Acesta este unul din minunatele daruri infinite ale acestei Dispensații. De aceea, o, Tu, bunule Dumnezeu, acceptă ruga slujitorului Tău la pragul unicității Tale și cufundă-l pe tatăl său în oceanul harului Tău, căci acest fiu s-a ridicat pentru a Te sluji și se străduiește neîncetat pe cărarea dragostei Tale. Tu ești, cu adevărat, Cel Darnic, Cel Iertător, Cel plin de Bunătate.

'Abdu'l-Bahá, in Bahá'í Prayers: A Selection of Prayers Revealed by Bahá'u'lláh, the Báb, and 'Abdu'l-Bahá Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 2002 p. 63

98 Ai întrebat despre mijloacele materiale și rugăciune. Rugăciunea este precum spiritul, iar mijloacele materiale sunt precum mâna omenească. Spiritul funcționează prin intermediul mâinii. Deși unicul Dumnezeu adevărat este Cel Atotdăruitor, Pământul este mijlocul care asigură hrana. „În cer se află înzestrarea voastră,”⁵ dar când aceasta este hotărâtă, ea va fi disponibilă, oricare ar fi mijloacele. Când omul refuză să folosească mijloacele materiale, el este ca un însetat care încearcă să-și stingă setea prin alte mijloace

5 Qur'án 51:22

decât a bea apă sau alte lichide. Domnul Cel Atotputernic este dătătorul de apă și creatorul ei și a decretat că ea va fi folosită pentru a stinge setea omului, dar utilizarea ei depinde de Voința Lui. Dacă aceasta nu ar fi în conformitate cu Voința Lui, omul ar fi lovit de o sete pe care nici oceanele nu ar putea-o stinge.

'Abdu'l-Bahá, dintr-o Tabletă – tradusă din persană

În ceea ce privește întrebarea ta despre valoarea intuiției ca o sursă de călăuzire pentru individ: credința implicită în puterile noastre intuitive nu este înțeleaptă, dar prin rugăciune zilnică și efort susținut se poate descoperi, deși nu întotdeauna și pe deplin, intuitiv, voința lui Dumnezeu. În niciun caz, însă, o persoană nu poate fi absolut sigură că recunoaște voința lui Dumnezeu prin exercitarea intuiției sale. Se întâmplă adesea că aceasta din urmă să aibă drept rezultat denaturarea completă a adevărului, devenind astfel mai degrabă o sursă de eroare decât de călăuzire.

99

Dintr-o scrisoare din data de 29 octombrie 1938 scrisă în numele lui Shoghi Effendi către un credincios

... Păzitorul consideră că ar fi mai bine ca mamele copiilor bahá'í sau un comitet pe care Adunarea voastră ar putea să-l delege, să aleagă fragmente din Cuvintele Sfinte pentru a fi folosite de către copil, decât ceva inventat. Desigur, rugăciunea poate fi pur spontană, dar multe dintre propozițiile și gândurile combinate în scrierile bahá'í de natură devoțională sunt ușor de înțeles, iar Cuvântul revelat este înzestrat cu o putere proprie.

100

Dintr-o scrisoare din data de 8 august 1942 scrisă în numele lui Shoghi Effendi către Adunarea Spirituală Națională a Insulelor Britanice

101 Există o mare nevoie, peste tot în lume, în interiorul și în afara Credinței, de o adevărată conștiință spirituală care să pătrundă și să motiveze viețile oamenilor. Nicio măsură de proceduri administrative sau de respectare a regulilor nu poate înlocui această trăsătură proprie sufletului, această spiritualitate care este esența omului.

Dintr-o scrisoare din data de 25 aprilie 1945 scrisă în numele lui Shoghi Effendi către un credincios

102 ... pe măsură ce Cauza îmbrățișează membrii tuturor raselor și religiilor, ar trebui să fim atenți să nu introducem în ea obiceiurile credințelor noastre anterioare. Bahá'u'lláh ne-a dat rugăciunile obligatorii, precum și rugăciunile de dinainte de a dormi, pentru călători etc. Nu ar trebui să introducem un nou set de rugăciuni pe care El nu l-a specificat, de vreme ce ne-a oferit deja atât de multe, pentru atât de multe ocazii.

Dintr-o scrisoare din data de 27 septembrie 1947 scrisă în numele lui Shoghi Effendi către un credincios

103 El sugerează ca, în afară de munca obișnuită de propovăduire de acolo, să faceți un scop special din a vă ruga arzător nu numai pentru succes în general, ci ca Dumnezeu să vă trimită sufletele care sunt pregătite. Există astfel de suflete în fiecare oraș, însă găsirea și abordarea lor corectă nu este o sarcină ușoară.

Dintr-o scrisoare din data de 18 martie 1950, scrisă în numele lui Shoghi Effendi către Adunarea Spirituală Locală din Punta Arenas, Chile

104 În ceea ce privește întrebarea ta despre rugăciune și despre faptul că unele dintre problemele noastre nu sunt

rezolvate prin rugăciune, trebuie să realizăm întotdeauna că viața ne aduce multe situații: unele sunt teste trimise de Dumnezeu pentru a ne forma caracterele, unele sunt accidentale deoarece trăim în lumea naturii și suntem supuși accidentelor morții, bolilor etc., iar unele dintre ele sunt atrase de noi înșine din necugetare, egoism sau alte slăbiciuni umane.

Nu este corect să spunem că, din cauză că un om iubit moare sau nu este vindecat de o boală sau că o problemă nu este rezolvată, Dumnezeu nu a răspuns la rugăciunea noastră sau că nu ne-am rugat Lui într-un mod în care să primim un răspuns favorabil. Poate că pentru ce ne-am rugat nu a fost Voia lui Dumnezeu sau a fost rezultatul unui accident și a produs o consecință irevocabilă, precum moartea sau boala sau falimentul etc.

După cum spui, uneori bahá'íi cred că îndeplinesc Voința lui Dumnezeu și totuși vedem că rezultatele sunt foarte rele; prin urmare, trebuie să presupunem că ei se amăgeau să creadă că decizia și modul lor de acțiune erau conforme Voinței Sale. Totul se rezumă la faptul că ar trebui să Îl implorăm pe Dumnezeu, dar întotdeauna cu rezerva că preferăm voința Lui înaintea voinței noastre. Ar trebui, de asemenea, să trăim la înălțimea Legilor Învățăturilor Sale, căci cu cât facem mai mult acest lucru, cu cât suntem credincioși mai exemplari, cu atât mai siguri vom fi de primirea unui grad mai ridicat din călăuzirea Lui.

Dintr-o scrisoare din data de 18 martie 1951 scrisă în numele lui Shoghi Effendi către un credincios

105 Păzitorul se va ruga pentru trezirea sufletelor voastre, dezvăluirea misterelor divine și binecuvântările Sfântului Duh. Sfântul Duh este acela care dă o nouă viață și acest lucru poate fi observat astăzi din abundență, în Scrierile lui Bahá'u'lláh. Cuvintele și Învățăturile Sale sunt Apa Vieții și hrana creșterii spirituale. Prin urmare, ar trebui să studiați cu atenție Cuvântul, să meditați asupra importanței lui și, atinși de spiritul lui, să vă asociați mintea și inima cu atmosfera lui, și atunci calea va deveni clară și ușile se vor deschide.

Dintr-o scrisoare din data de 11 iunie 1956 scrisă în numele lui Shoghi Effendi către un grup bahá'í de studiu din Columbus, Ohio